

палатъ, но, за да го направи, наложилъ тежки данъци на народа.

По късно, за да подържа блѣска на палата си, той наложилъ още данъци и така народътъ обеднѣлъ и страдалъ. Страдалъ, но търпѣлъ, защото не могълъ да се бори срещу жестокия и алченъ царь.

Името на тоя царь било — Иродъ. Презъ неговото царуване се случи и това, което ще ви разкажа.

Дѣдо се понамѣсти на стола, поглади бѣлата си брада, поизкашля се и продължи:

— Една нощъ, въ полето, около града Витлеемъ, който се намиралъ въ оная страна, нѣколко овчари пасли стадата си.

Като пустнали овцетѣ си по ливадитѣ, овчаритѣ се събрали на купъ и сѣднали да си оплачатъ теглата единъ другиму.

Около срѣдъ нощъ една силна свѣтлина блеснала въ полето. Една ярко блѣстяща звезда се появила на небето и свѣтѣла толкова силно, че станало свѣтло като день.

Овчаритѣ се изплашили и паднали по очитѣ си.

Но въ това време едно малко ангелче, съ бѣли крилца, слѣзло отъ небето.

— Не бойте се! — казало то на овчаритѣ. — Азъ съмъ пратено отъ Господъ да ви известя една голѣма радостъ. Въ тая нощъ се роди Спасителътъ на цѣлия човѣшки родъ, Исусъ Христосъ. Идете въ кошарата край града и тамъ въ яслитѣ ще намѣрите Детето — Божия Синъ.

Въ това време, когато ангелчето говорѣло, небето тихо и не-

забелязано се отворило. Овчаритѣ видѣли много ангели, които пѣли и славѣли Бога:

„Слава на Бога въ висинитѣ, на земята миръ, въ човѣцитѣ благоволение“!

Овчаритѣ станали. Тѣ отишли при Новородения. Поклонили Му се и Му поднесли даръ отъ своитѣ агнета. . .

* * *

Три души, идящи отъ Изтокъ, бързаха по пѣтя къмъ Витлеемъ. Тѣ вървѣха, водени отъ звездата, която вървѣше полекичка предъ тѣхъ въ синьото прозрачно и чисто небе.

Това бѣха мждреци, или царетѣ — маги, както ги наричаше народътъ. Мелхиоръ — побѣлѣлъ старецъ, вървѣше напредъ възсѣдналъ мулето си. Другиятъ бѣ помладъ — Каспаръ, съ свѣтли, къдрави коси, а третиятъ — Валтасаръ.

Следъ тѣхъ вървѣха слуги съ камили, носещи скъпи дарове:

Мждрецитѣ бѣха видѣли звездата. Потърсиха въ книгитѣ и намѣриха, че тая звезда известява раждането на „Юдейския Царь“. Тогава тѣ тръгнаха да му се поклонятъ.

Когато минаха край палата на Ирода, той ги спрѣ и като разбра кжде отиватъ каза имъ:

— Идете, поклонете се и като се върнете, кажете ми кжде е родилиятъ се „царь юдейски“, за да ида и азъ да му се поклоня.

Но когато мждрецитѣ стигнаха кошарата и следъ като поднесоха подаржцитѣ си и се поклониха на Младенеца, тѣ не се върнаха по по пѣтя, по който бѣха дошли.